

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ
Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสดพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC
Audio-Lingual learning method to Develop Academic Achievement Japanese Lesson,
for secondary 1 of Krasae Pattana Junior High School with the E-PLC Process**

อติวัตร ลาภูตะมะ

Atiwat Laputama

โรงเรียนกระแสดพัฒนา

Krasae Pattana School, Thailand

Corresponding author. Email: capatiwat2207@gmail.com

(Received: May 19, 2025; Revised: June 1, 2025; Accepted: June 5, 2025)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน ที่เรียนด้วยการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสดพัฒนา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.30 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 84.81 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 หรือ E1/E2 เท่ากับ 81.30/84.81 2) ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ (E.I) โดยรวมเท่ากับ 0.6974 โดยค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ผ่านการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 4) ผลวิเคราะห์ค่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ดูจากค่าเฉลี่ยรวมของประเด็นวัดความพึงพอใจอยู่ที่ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : Audio-Lingual; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This study has the following objectives: 1) to study the effectiveness of the Audio-Lingual learning method to develop academic achievement. Japanese subject with the E-PLC process to be efficient according to the criteria 80/80 2) to study the effectiveness index of the Audio-lingual learning method in order to develop academic achievement Japanese subject with the E-PLC process and 3) to compare the learning achievement before and after learning of students that is studied with Audio-Lingual learning method to improve academic achievement. Japanese subject with the E-PLC process, the population and target group studied was 18 students in secondary 1 of Krasae Pattana Junior High School. The tools used in the study consisted of 1) learning management plans and 2) academic achievement tests. Statistics used include frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results of the study found that 1) Results of analysis to determine the efficiency of Audio-Lingual leaning method to develop academic achievement. Japanese subject: information with the E-PLC process, it was found that there was a process efficiency (E1) is 81.30 percent and an efficiency of results (E2) is 84.81 percent, meeting the standard criteria set for 80/80 or E1/E2 equal to 81.30/84.81 2) Results of the analysis of the effectiveness index of learning management using Audio-Lingual learning method to develop academic achievement. Japanese subject: information with the E-PLC process, there is an overall learning effectiveness index (E.I) value of 0.6974. The learning effectiveness index value higher than the specified threshold 3) Academic achievement before and after studying of students that has passed Audio-Lingual leaning method to develop academic achievement Japanese lesson: information with the E-PLC process, it was found that the post-test scores were higher than the pre-test scores with a statistical significance of .05 and 4) Student satisfaction with Audio-Lingual learning method with the E-PLC process was high, with an average score of 4.01

Keywords: Audio-lingual leaning method; academic achievement

1. บทนำ

ในปัจจุบันนี้บทบาทของภาษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงโลกเข้าหากันหรืออีกนัยหนึ่งหมายถึงโลกแห่งโลกาภิวัตน์ ประชาคมโลกสามารถรับรู้ข่าวสาร ข้อมูล หรือสถานการณ์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น สืบเนื่องมาจากการพัฒนาการระบบสารสนเทศที่กว้างขวางและแพร่หลายและหนึ่งในสื่อที่เป็นตัวขับเคลื่อนคือภาษา ความสำคัญของภาษามีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดความรู้ความคิดของตนให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจโดยใช้ถ้อยคำภาษาหรือสัญลักษณ์ที่รับรู้ความหมายร่วมกัน ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันและให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะมนุษย์ใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังบ่งบอกความเป็นตัวตนและเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ ช่วยให้นักมนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ปฏิบัติตนเป็นไปตามบรรทัดฐานทางสังคมอย่างเหมาะสม (ไพโรจน์ วิไลนุช, 2561) จากความสำคัญของภาษาที่เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นสื่อที่เชื่อมโยงผู้คนทั่วโลก ทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญทางด้านการศึกษาภาษาในฐานะกลไกหลักของการพัฒนาประเทศรวมถึงศาสตร์ความรู้ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยสำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 เพื่อเป็นกรอบ เป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ

ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก กระทรวงศึกษาธิการ (2551) เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาภาษาต่างประเทศเช่นกัน จึงจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากภาษาอังกฤษขึ้น ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นโดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ทางภาษา 2) ทักษะหรือสมรรถนะทางภาษา และ 3) ความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยได้ระบุแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ สัมพันธ์กับการเรียนรู้เรื่องการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง และวัฒนธรรมตามแต่ละบริบทของสถานการณ์ รวมถึงเสนอให้มีการใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจำนวนมากที่สนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากภาษาอังกฤษ โดยจากการศึกษาของยุพกา พุกขิมา และคณะ (2556, pp. 35,39 อ้างถึงใน กวิตา พองสถาพร, 2564) พบว่า ผู้เรียนเลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นจากแรงจูงใจเชิงสังคมเป็นหลัก กล่าวคือ มีความชอบและความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะ เพลง นักร้อง นักแสดง การ์ตูน และภาพยนตร์ เพราะเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านทางสื่อโทรทัศน์และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ จากความสนใจในการศึกษาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยในช่วงต้นส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยทั้งในระดับประถมศึกษา

ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาญี่ปุ่นครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ซึ่งเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางวิชาการอย่างเพียงพอและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในอนาคต นักเรียนได้เรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติจริงซึ่งเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้เรียน ผู้ศึกษาได้คัดเลือกเนื้อหาเป็นไปตามโครงสร้างรายวิชาภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกระแสนพัฒนา ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาที่ใหม่ทำให้นักเรียนอาจเกิดการเข้าถึงในเนื้อหาค่อนข้างยาก เป็นปัญหาทำให้นักเรียนขาดความเข้าใจของเนื้อหาในบทเรียน สาเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนที่จะช่วยสามารถช่วยพัฒนาความสามารถและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual เป็นเทคนิควิธีสอนที่สามารถช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่นได้ และจากเหตุผลดังกล่าวในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นครูสอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ Audio-Lingual ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ถือเป็นภาระงานที่นักเรียนต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ เป็นผลทำให้นักเรียนเกิดความจำและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดเวลาและเกิดประโยชน์

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual เพื่อพัฒนาทักษะ ด้านการฟัง-พูด ภาษาญี่ปุ่น ด้วยกระบวนการ E-PLC ให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual เพื่อพัฒนาทักษะ ด้านการฟัง-พูดภาษาญี่ปุ่น ด้วยกระบวนการ E-PLC

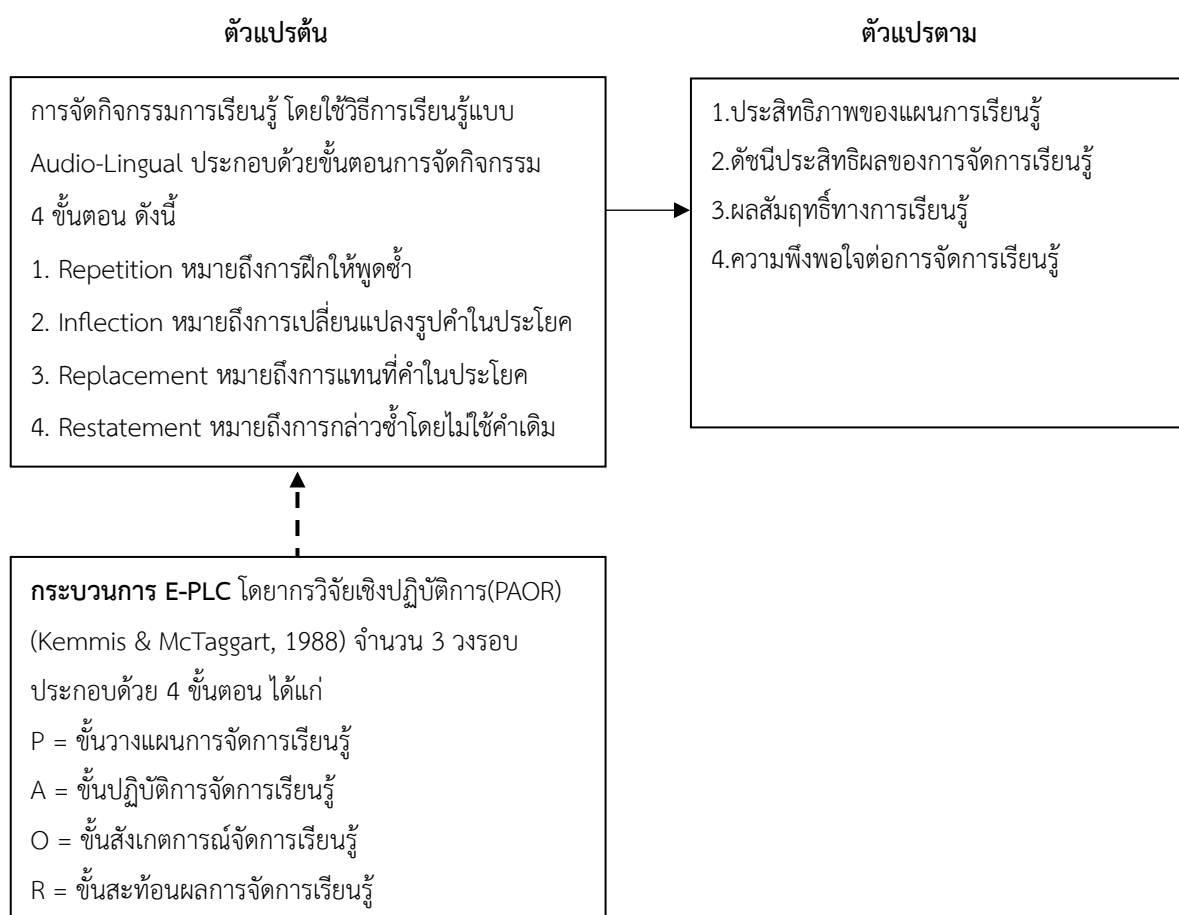
2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audi-Lingual เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด ภาษาญี่ปุ่น ด้วยกระบวนการ E-PLC

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด ภาษาญี่ปุ่น ด้วยกระบวนการ E-PLC

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้เรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC ไว้ ดังนี้

4. กรอบแนวคิดการศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. วิธีดำเนินการศึกษา

4.1 วงรอบปฏิบัติการ PAOR 3 วงรอบ 3 แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) 3 วงรอบ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Planning)

1.1 วิเคราะห์ปัญหา

1.2 ศึกษาตำรา วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual

1.4 สร้างเกณฑ์การประเมิน

1.5 ประชุมทีม E-PLC ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูพี่เลี้ยง ครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ ครูร่วมวิชาชีพ ศึกษานิเทศก์ อาจารย์นิเทศก์ และครูผู้สอน

ขั้นที่ 2 การปฏิบัติ (Acting) ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ซึ่งประกอบด้วย

2.1 การฝึกให้พูดซ้ำ (repetition)

2.2 การเปลี่ยนแปลงรูปคำในประโยค (inflection)

2.3 การแทนที่คำในประโยค (replacement)

2.4 การกล่าวซ้ำโดยไม่ใช้คำเดิม (restatement)

ในขั้นนี้ ผู้ศึกษาทำการบันทึกพฤติกรรมการสอนและตัดต่อ ความยาวประมาณ 15-20 นาที

ขั้นที่ 3 การสังเกตผล (Observing) สังเกตกระบวนการปฏิบัติและผลของการปฏิบัติโดยใช้ แบบบันทึกทำแผนการสอน บันทึกการสังเกตผล

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผล (Reflecting) ผู้ศึกษา และทีม E-PLC นำข้อมูลจากการบันทึกสังเกตผล ประกอบกับพฤติกรรมการสอนที่ได้จากขั้นการปฏิบัติ มาวิเคราะห์ วิพากษ์ ประเมินผลการจัดกิจกรรม ในแต่ละแผนการสอน และจากวงจรปฏิบัติการแต่ละวงจร เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่การ ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และวางแผนการปฏิบัติการต่อไป

ขั้นที่ 5 การวางแผนใหม่วงจรที่ 2 (Re-Planning) ประชุมทีม E-PLC เพื่อศึกษาทบทวนผลการดำเนินงาน กำหนดประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา (การออกแบบการสอน) และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual

ขั้นที่ 6 การปฏิบัติการใหม่วงจรที่ 2 (Re-Acting) ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual มีแนวทางการดำเนินงานเหมือนขั้นตอนที่ 2

ขั้นที่ 7 การสังเกตผลใหม่วงจรที่ 2 (Re-Observing) สังเกตกระบวนการปฏิบัติ และผลของการปฏิบัติเหมือนขั้นตอนที่ 3 ระบุงค์ความรู้ใหม่หรือการเรียนรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 8 การสะท้อนผลใหม่ (Re-Reflecting) เหมือนขั้นตอนที่ 4

ขั้นที่ 9 ทำซ้ำเป็นวงจรที่ 3 ตามขั้นที่ 5 ถึง ขั้นที่ 8 แล้วผู้ศึกษา และทีม E-PLC นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วเขียนเป็นสรุปผลและจัดทำเป็นเอกสาร

ขั้นที่ 10 การสรุปผล (Conclusion) จัดทำรายงานสรุปผล จัดประชุมเชิงวิชาการ เพื่อนำเสนอผลงานศึกษาต่อไป

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มีประชากร และกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา ดังนี้

4.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกระแสนพัฒนา อ.พล จ.ขอนแก่น สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวน 34 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกระแสนพัฒนา อ.พล จ.ขอนแก่น สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ประกอบด้วย นักเรียนชาย 9 คน นักเรียนหญิง 9 คน รวม 18 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เนื่องจากแต่ละห้องมีการจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนเหมือนกันเหมือนกัน

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

4.3.1 แผนการจัดการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมงรวม 3 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ไปซื้อของกันเถอะ จำนวน 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง อยากอ่านหนังสือจังเลย จำนวน 1 ชั่วโมง และ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง งานอดิเรกของฉันคือการวาดรูป จำนวน 1 ชั่วโมง

4.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาญี่ปุ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และผ่านการทดลองการนำไปใช้

4.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC

4.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

4.4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาญี่ปุ่น หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 หาค่าความยาก (P) ได้ค่าความยากรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.50-0.75 หาค่าอำนาจจำแนก วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ของ Brennan (B) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.25-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของ Lovett ได้ค่าเท่ากับ 0.9058

4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น จำนวน 18 คน โดยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

4.5.1 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกเดียวกันให้ 0 คะแนน และบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

4.5.2 การจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual วิชา ภาษาญี่ปุ่น โดยแผนการเรียนรู้ 3 แผน แผนการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 3 ชั่วโมง

4.5.3 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเนื้อหาครบแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน และบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)

4.5.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาต่อไป

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual โดยใช้สูตรการหาค่า E1/E2

4.6.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual โดยใช้สูตรการหาค่า E.I.

4.6.3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน (T-test)

4.6.4 วิเคราะห์ค่าความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual

5. ผลการศึกษา

5.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E1 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E2

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	μ	σ	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ E1	18	30	24.39	2.38	81.30
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E2	18	30	25.44	1.98	84.81
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) = 81.30/84.81					

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.30 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 84.81 หรือ E1/E2 เท่ากับ 81.30/84.81 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ Audio-Lingual

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน (ทุกคน)	ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I)
การทดสอบก่อนเรียน	18	30	269	0.6974
การทดสอบหลังเรียน	18	30	458	

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual มีค่าเท่ากับ 0.6974 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.74 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 0.50 หรือร้อยละ 50

5.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีคะแนนสูงขึ้น โดยคะแนนทดสอบก่อนเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 269 คะแนน ($\bar{X}$ = 14.94 , S.D. = 1.43) ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนเท่ากับ 458 คะแนน ($\bar{X}$ = 25.44 , S.D. = 1.98) และเมื่อนำคะแนนไปทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t (t-test for dependent sample) ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 ผลการวิเคราะห์ค่าความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ความพึงพอใจอยู่ที่ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

6. อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC สามารถสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC พบว่า มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E1) คิดเป็นร้อยละ 81.30 และมีประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E2) คิดเป็นร้อยละ 84.81 จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน มีค่า E1/E2 ที่ระดับ 81.30/84.81 หมายความว่าคะแนนจากการทำกิจกรรมและการทดสอบย่อยระหว่างเรียนของการจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกระแสนพัฒนา ด้วยกระบวนการ E-PLC มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้แบบฟัง-พูดและการฝึกปฏิบัติการฟัง-พูดด้วยตนเองโดยแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันไป คือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนและการทำงาน นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าช่วยอธิบายและแลกเปลี่ยน

ความคิดกับเพื่อนในกลุ่มที่มีความสามารถต่ำกว่าให้เข้าใจ ประกอบกับการแก้ปัญหาด้วยกันอย่างเป็นขั้นตอน จึงทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนและได้รับความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบ แก่ไขจากทีม E-PLC ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ แนวทาง วิธีแก้ปัญหาเพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ พิสมร ชูอม (2561) ที่ว่าเมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนพูดกับเพื่อน โดยมีเพื่อนคอยให้ คำแนะนำ ได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอจนเกิดความมั่นใจ การวิจารณ์ การให้คำแนะนำจึงปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการพูดได้ดีขึ้น ด้วยเพราะรู้ปัญหา และข้อผิดพลาดที่ตนเองต้องนำข้อวิจารณ์จากเพื่อนสมาชิกในชั้นเรียนและครูไปปรับปรุงพัฒนา

6.2 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ (E.I) โดยรวมเท่ากับ 0.6974 โดยค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC แสดงว่าพัฒนาการของนักเรียนจากก่อนเรียนและหลังเรียนว่ามีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และนิธิดา อติภทรนันท์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับดี และมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น และอุบลรัตน์ ศิริสุขโกศา (2560) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดเกมคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ชนิดของคำ และสำนวนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกำแพงแสน ผลการวิจัย พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนด้วยชุดเกมคอมพิวเตอร์สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

6.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ผ่านการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual ด้วยกระบวนการ E-PLC มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ย 14.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.43 ($\bar{X}=14.94$, S.D. = 1.43) และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 25.44 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.98 คะแนน ($\bar{X}=25.44$, S.D. = 1.98) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนแบบกระตือรือร้น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ Anchunda and Kaewurai (2021) ได้อธิบายว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ ผู้เรียนได้สื่อสารเพื่อสื่อความหมายมากกว่าเน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีความพร้อม ฝึกฝนและใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุ เหล่านี้จึงทำให้ผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษหลังใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบตามธรรมชาติอยู่ในระดับ A2 ตามกรอบ มาตรฐาน CEFR อีกทั้งการทำกิจกรรมทางภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนทางภาษาได้ดีขึ้น ช่วย ลดความกังวล ความเครียด ทำให้ผู้เรียนเกิดความผ่อนคลายในการเรียนรู้ในห้องเรียน ด้วยเหตุนี้จึงทำ ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด

6.4 ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการฟัง พูด จึงทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการพูดและการฟังมากขึ้น ส่งผลให้ทักษะการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนสูงขึ้น ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่เน้นการบรรยาย นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ช่วยทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด อีกทั้งยังทำให้

นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นรวมทั้งนอกจากจะได้เรียนภาษาแล้วนักเรียนได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศญี่ปุ่น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Audio-Lingual จึงเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

7.1.1 ในด้านการเรียนภาษาที่สมควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องของวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่นเพื่อให้ผู้เรียนได้ซึมซับวัฒนธรรมประเพณีนอกจากการเรียนเรื่องของภาษาเพียงอย่างเดียว

7.1.2 ก่อนทำการศึกษาค้นคว้าและปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เข้าใจรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาที่ใช้ให้ชัดเจนก่อน

7.1.3 เมื่อจบเนื้อหาเรื่องหนึ่งแล้วควรให้ผู้เรียนมีคาบเรียนที่เป็นการฝึกปฏิบัติทั้งคาบเรียนนอกเหนือจากการฝึกปฏิบัติและเรียนเนื้อหาในคาบนั้น ๆ พร้อมกันเพียงอย่างเดียว

7.1.4 ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ อาทิเช่น การเล่นเกมโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอน

7.1.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Audio-Lingual ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาสาระที่ใกล้ตัวเพื่อสร้างความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของสถานการณ์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างชัดเจน อันเป็นตัวกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือเกิดคำถาม และต้องการแสวงหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ นำไปสู่การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและที่สำคัญนักเรียนจะให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มกำลังและตั้งใจ

7.1.6 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Audio-Lingual ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อที่ทันสมัยหลากหลายและมีความเหมาะสมกับเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้และช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี

7.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

7.2.1 จากการศึกษา พบว่าผู้เรียนเกิดองค์ความรู้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระและมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนควรนำไปประยุกต์ใช้และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางการศึกษาต่อไป

7.2.2 ครูควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของเนื้อหา รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกกับการเรียน

7.2.3 ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจากการมีส่วนร่วม และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและเกิดความเท่าเทียมกับสมาชิกในกลุ่ม

7.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

7.3.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Audio-Lingual ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการคิดระดับสูงด้านอื่น เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์เป็นต้น

7.3.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Audio-Lingual ไปใช้ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องของสภาพสังคม วัฒนธรรม ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา เป็นต้น

8. เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ เลหาบุรณะกิจ คตะกิริ. (2555). “กรอบมาตรฐานภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Standard) ด้านการพูดและการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**, 41(1); 1-35.
- _____. (2561). การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบต้นตัวและไตรตรง. **วารสารอักษรศาสตร์**, 47(2); 331-391.
- _____. (2565a). ภาษาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2565b). มองภาษาญี่ปุ่นผ่านการเปรียบเทียบ. โครงการเผยแพร่ ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิรัช วงศ์ภินันท์พัฒนา. ม.ป.ป. ภาษากับการสื่อสารมวลชน (เอกสารประกอบการสอน). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กวิตา พงสภาร. (2564). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการจัดการความหมายร่วมกันและแนวคิดการอ่านบทละครเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนระดับต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, หลักสูตรและการสอน
- กัณฑาทิพย์ สิงหนะนติ. ม.ป.ป. วิธีการสอนโดยอาศัยการฟังพูด. น. 20-33.
- กุลิสรา จิตระยวณนิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ ฯ สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ ฐานะกอง และ นิธิตา อติภทรนันท์. (2560). การใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. **ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 19(4); 51-64.
- ทัศนีย์ เมธาพิสิฐ และ วรณิชา ไวยฉายี. (2553). การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมุ่งสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล. **วารสารญี่ปุ่นศึกษา**, 27(2); 87-100.
- ทิตนา แคมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิสมร ชูอม. (2561). การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและวิธี สอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรวิมล จิราสมบัติ. (2550). การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย. **วารสารอักษรศาสตร์**, 36(2); 83-91.
- สุมาลี วังทรายทอง. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการเรียน ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT. (วิทยานิพนธ์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา).
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- Anchunda, H. Y., & Kaewurai, W. (2021). Instructional Model Development Based on Collaborative and Communicative Approaches to Enhance Lower Secondary Students' English-Speaking Skills in Thailand. **Kasetsart Journal of Social Sciences**, 42(2); 287–292. Retrieved from <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/kjss/article/view/250923>.